
12 - MOCIÓ PRESENTADA PEL GRUP MUNICIPAL SOM GRAMENET PER SOL·LICITAR L'APROPAMENT DELS PRESOS CATALANS JORDI CUIXART, JORDI SÁNCHEZ, JOAQUIM FORN I ORIOL JUNQUERAS.

El Ple de l'Ajuntament, per majoria, amb 21 vots a favor [PSC, SG i GE-ICV-EUiA] i 5 en contra [C's i PP] dels 26 regidors assistents, **aprova** la moció següent:

“El 2 de febrer, el jutge del Tribunal Supremo Pablo Llarena va decidir mantenir en presó preventiva el Conseller d'Interior de la Generalitat de Catalunya, Joaquim Forn. En la seva resolució afirmava que existeix, encara avui, “risc de reiteració delictiva”. La decisió es produïa després que Forn renunciés al seu acta de diputat. Malgrat aquest gest, el Tribunal sosté que existeix “incertesa” de què la “voluntat política majoritària” vulgui respectar “l'ordre legal” per aconseguir la independència.

Uns dies abans, el 12 de gener, el Tribunal Suprem espanyol ja havia denegat als diputats electes Oriol Junqueras, Jordi Sánchez i el propi Forn assistir als plens del Parlament. I, alhora, desestimava la petició de Junqueras de ser traslladat a una presó catalana.

Tant Joaquim Forn com Oriol Junqueras són a la presó des del 2 de novembre, quan la jutge de l'Audiència nacional, Carmen Lamela, els va decretar presó incondicional. Per la seva banda, Jordi Cuixart i Jordi Sánchez, els líders de les dues principals entitats de la societat civil catalana, Òmnium cultural i l'Assemblea Nacional Catalana (ANC), són a la presó des del 16 d'octubre passat acusats de sedició. De les quatre persones, dues d'elles, Junqueras i Sánchez, són avui diputades electes del Parlament de Catalunya.

Davant d'aquesta situació d'excepcionalitat, el Ple de l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet ja va aprovar una moció el passat 6 de novembre de 2017 en què es demanava l'alliberament de Jordi Cuixart, Jordi Sánchez, Joaquim Forn i Oriol Junqueras, així com d'altres Consellers i Conselleres que llavors estaven empresonats i que, afortunadament, ja van ser posats en llibertat, sota fiança.

Incomptables pronunciaments jurisprudencials consideren la presó preventiva com una mesura excepcional i que només ha de ser sostinguda quan sigui estrictament necessari i mai amb finalitat punitiva. La privació de llibertat de persones manifestament pacífiques no és l'única circumstància que genera una gran preocupació social, s'hi suma també el fet de què estan preses en centres penitenciaris de fora de Catalunya. Tots ells compleixen la presó preventiva a centres penitenciaris dependents del Ministeri d'Interior, situats a Soto del Real i Estremera, a una 600 km de distància de Catalunya, on hi tenen els seus domicilis, famílies i vincles afectius. Aquesta política penitenciària, entesa com un “càstig social” des de l'àmbit dels Drets Humans és intolerable en un Estat de dret.

Segons el pacte Internacional de Drets Civils i Polítics aprovat per l'ONU i el Conveni Europeu per la Protecció dels Drets Humans i de les Llibertats Fonamentals, l'empresonament d'una persona s'ha d'efectuar a la presó més propera a la seva llar. Existeixen diverses normatives que qüestionen aquest procediment penitenciar, com ara el principi de seguretat de les persones detingudes o empresonades admès el 9 de desembre de 1988 per l'Assemblea General de l'ONU que diu textualment: “Si la persona detinguda o presa així ho requereix, se li mantindrà en una presó situada a una distància raonable de la seva residència habitual”. O una de les regles mínimes de les Nacions Unides sobre el tractament de reclusos: “En la mesura del possible, els reclusos seran internats en establiments penitenciaris a prop de la seva llar o al seu lloc de reinserció social”. El 6 d'octubre de 2017 el Ple del Parlament Europeu va aprovar l'anomenat Informe Bergeron sobre les condicions i sistemes penitenciaris de la Unió Europea, en el qual condemna l'allunyament dels presos perquè “constitueix un càstig afegit per a les famílies dels reclusos”.

La situació d'allunyament respon a una pràctica penitenciària coneguda com la dispersió que a l'Estat espanyol s'ha practicat des de l'any 1978, principalment a persones acusades de delictes de terrorisme. Una circumstància que no només afecta a les persones empresonades, que són aïllades del seu entorn i orígens, sinó també sobre les seves famílies i amistats, que han de pagar els costos econòmics i emocionals d'aquest allunyament i els riscos personals que suposa. El col·lectiu pels drets humans i l'apropament de les persones preses basques, SARE, alerta que d'ençà que començà a aplicar-se aquesta pràctica penitenciària, s'han produït 400 accidents a les carreteres espanyoles i han mort 16 familiars de preses basques.

Per tot això, es proposa al Ple l'adopció dels acords següents:

Primer - Manifestar que considerem desproporcionada la decisió de mantenir en presó preventiva a càrrecs electes i representants de l'ANC i Òmnium Cultural, dels quals demanem l'excarceració.

Segon - Mentre aquesta excarceració no es produeixi, exigir l'immediat trasllat de Jordi Cuixart, Jordi Sánchez, Joaquim Forn i Oriol Junqueras a centres penitenciaris catalans i cessar aquest càstig social afegit que significa l'allunyament penitenciar i que vulnera drets reconeguts pel Dret internacional.”